

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125011138
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125011138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Majerníka na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 09. septembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou trestnej súčinnosti podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 05.06.2025 sp. zn. 4T/19/2025 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému A. B. a obžalovanej C. A. a vo vzťahu A. B. aj výrok o treste zákazu činnosti.

Obžalovaných:

1. A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvalé bytom E. XX/XX, F., t. č. v ÚVV a ÚVTOS D., G. XX

za zločin neoprávnenej výroby a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona formou trestnej súčinnosti podľa § 20 Trestného zákona

o d s u d z u j e

Podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 39 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. obž. C. A., nar. XX.XX.XXXX v D., trvalé bytom: B. XX, D., t. č. v ÚVV a ÚVTOS D., G. XX

za zločin neoprávnenej výroby a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona formou trestnej súčinnosti podľa § 20 Trestného zákona vo viacčinnom súbahu s prečinom nedovoleného prechovávanie omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona

o d s u d z u j e

Podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 39 ods. 5 Tr. zák. na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanej C. H..

Inak napadnutý rozsudok ostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. 4T/19/2025 zo dňa 05. júna 2025 obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. A., nar. XX.XX.XXXX a C. H., nar. XX.XX.XXXX uznal vinnými za skutky právne kvalifikované ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou trestnej súčinnosti podľa § 20 Tr. zák. a iné spáchané tak, že

1/ potom, ako si na presne nezistenom mieste od doposiaľ nestotožnenej osoby a od presne nezistenej doby zadovážili v rôznych časových intervaloch presne nezistené množstvo pervitínu (metamfetamínu), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tento pervitín za účelom predaja prechovávali obv. B. a obv. A. na rôznych miestach, najmä v bytovom dome na B. I. J. XXXX/XX K. D. a v chatke bez súpisného čísla v katastrálnom území D. L. K. a obv. H. prechovávala tento pervitín najmä v byte bytového domu na D. I. J. X K. D. a v garáži nachádzajúcej sa v katastrálnom území Košice - Furča, následne obvinený A. B. v D. pri OC Astória na Južnej Triede, ako aj iných miestach najmenej od začiatku roku 2023 odpredal pervitín najmenej 22 osobám za sumu 30,- EUR za 0,5 gramu pervitínu a 1 g za 60,- EUR, ďalej obv. A. v D. na B. I., B. I. a na iných miestach najmä na Sídlisku KVP najmenej od roku 2022 odpredala pervitín najmenej 17 osobám za sumu najmenej 60,- EUR za 0,5 g pervitínu a obv. C. H. na rôznych miestach v Košiciach najmenej od začiatku roku 2024 odpredala najmenej 18 osobám pervitín za sumu 50,- EUR za 0,5 g, pričom medzi obvinenými A. B., obvinenou C. A. a obvinenou C. H. existoval aj úzko prepojený vzťah v podobe vzájomnej výpomoci v zadovážení pervitínu spočívajúceho vo vzájomnom predaji, či požičania si za neskoršiu odplatu a navyiac obv. C. H. pri sebe, ako aj v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 525d, ev. č. D. na Námestí osloboditeľov oproti OC Aupark v Košiciach a v byte na D. I. K. D. od presne nezistenej doby do 22:08 hod. dňa 21.10.2024 za účelom ďalšieho predaja prechovávala 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 6,21 g, v ktorom bol stanovený priemerný 76,5 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 14,22 g, v ktorom bol stanovený priemerný 78,0 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 37,50 g, v ktorom bol stanovený priemerný 76,7 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 1,19 g, v ktorom bol stanovený priemerný 76,8 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 2,89 g, v ktorom bol stanovený priemerný 77,7 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 1,54 g, v ktorom bol stanovený priemerný 77,9 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,13 g, v ktorom bol stanovený priemerný 56 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,14 g, v ktorom bol stanovený priemerný 74,3 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza) a 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 1,11 g, v ktorom bol stanovený priemerný 78,4 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo spolu predstavuje celkovo 64,93 g metamfetamínu, a napokon obv. C. A. v D.

v miestnosti určenej na spanie v chatke bez súpisného čísla nachádzajúcej sa na parcelnom čísle 554/501 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D. L. K. od presne nezisteného času až do 22.40 hod. dňa 21.10.2024 pre účely ďalšieho predaja prechovávala vo svojej kabelke „Guess“ 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,46 g, v ktorom bol stanovený priemerný 78,8 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza) a 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu o celkovej

hmotnosti 0,39 g, v ktorom bol stanovený priemerný 79,6 % obsah metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), pričom obvinená C. A. sa tohto konania dopustila napriek tomu, že rozsudkom bývalého Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 5T 98/15 zo 07.10.2015, právoplatného toho istého dňa, odsúdená za zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona účinného do 05.08.2024.

Obž. C. A.

2.V Košiciach v miestnosti určenej na spanie v chatke bez súpisného čísla nachádzajúcej sa na parcelnom čísle 554/501 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D. L. K. od presne nezisteného času až do 22.40 hod. dňa 21.10.2024 pre osobnú spotrebu prechovávala vo svojej kabelke „Guess“ vo vnútornom zazipsovanom vrecku vysušené vrcholky rastliny rodu Cannabis (konope) o celkovej hmotnosti 0,62 g (620 mg) s priemerným 7,1 % obsahom tetrahydrokanabinolu (THC), ktorá je schopná ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Obž. C. H. :

3.V Košiciach na Námestí osloboditeľov č. 1 pri obchodnom centre Aupark od presne nezisteného času obdobia až do 22.45 hod. dňa 21.10.2024 prechovávala pri sebe v Košiciach plastové vrecko s obsahom 10 ks tabliet červenej farby s naznačeným polením o celkovej hmotnosti 3,72 g (3.720 mg) s priemerným 42,4 % obsahom MDMA (3,4-metyléndioxymetamfetamín, extáza) obsahujúci 1.577 mg absolútneho MDMA (vyjadrené ako voľná báza), ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom MDMA (3,4- metyléndioxymetamfetamín) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Za to im súd uložil:

obž. A. B.

Podľa §173 ods. 3 Tr. zák., §42 ods. 1 , §41 ods. 2 Tr. zák. §39 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 5 r. zák. súhrnný trest slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa §42 ods. 2, §61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa §60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí:

-mobilný telefón apple iphone 15 Pro vydaný obžalovaným A. B.

-SIM karta 02 č. 894110472300096192 a SIM KARTA 4KA SK č. 0311001732274 zaistených u obžalovaného A. B.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výroky o treste uložené obžalovanému rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 6T/31/2024 zo dňa 25.9.2024, právoplatný ten istý deň, ktorým bol obžalovanému pre prečin podľa §289 ods. 1 Tr. zák. a zločin podľa §171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. uložený súhrnný peňažný trest vo výške 2.000 EUR, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní dvoch rokov, rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 31T/18/2024 zo dňa 13.9.2024, právoplatný ten istý deň, ktorým bol obžalovanému pre zločin podľa §171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 1.500 EUR, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v rámci výkonu ochranného dohľadu uložil:

-povinnosť dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko;

-osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný;

-v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať;

obž. C. A.

Podľa §173 ods. 3 Tr. zák., §41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. §39 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanej uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa §60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej súd uložil trest prepadnutia vecí:

-1 ks digitálna váha zn. Adler Europe

-1 ks sklenená fajka s označením „Remo“ o celkovej dĺžke 100mm

-1ks mobilný telefón zn. Xiaomi Redmi note 8T IMEI: 863692041613597,IMEI2: 863692041613605

-SIM karta Orange č. 160021905539 zaistené u obžalovanej C. A.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona obžalovanej po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v rámci výkonu ochranného dohľadu uložil:

-povinnosť dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko;

-osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný;

-v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať;

obž. C. H.

Podľa §173 ods. 3 Tr. zák., §41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. §39 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 5 r. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1, písm. a) Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň jej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona jej uložil obmedzenie spočívajúcu v zákaze požívania návykových látok.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona jej uložil obmedzenie spočívajúcu v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovanú negatívny vplyv a ktoré boli jej spolupáchateľmi na trestnom čine.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona jej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanej uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej súd uložil aj trest prepadnutia vecí:

1 ks zápisník červenej farby
1 ks dámsky ruksak zlato-čiernej farby zaistených u obžalovanej C. H.
1 ks mobilný telefón iphone s prasknutým sklom IMEI:350340394687061
1ks digitálna váha
1ks sklenená fajka s označením „Remo“ o celkovej dĺžke 100mm
1ks sklenená fajka
2ks sklenené banky, nepoužité, nepoužité PVC sáčky

zaistených u obžalovanej C. H.

Podľa §83 ods. 1 písm c) Tr. zák. súd uložil zhabanie vecí a to:

- finančná hotovosť v sume 515 €,
- finančná hotovosť v sume 2550 srbských dinárov,
- finančná hotovosť vo výške 10 USD,
- finančná hotovosť vo výške 30 anglických libier,
- zaistených u obžalovanej C. H. v osobnom motorovom vozidle BMW 525d e. číslo: D.;
- finančná hotovosť vo výške 2798,60 € zaistená pri osobnej prehliadke obžalovanej C. H.;
- finančná hotovosť vo výške 120 € zaistená u obžalovanej C. A.
- finančná hotovosť vo výške 105 € zaistená u obž. A. B..

Podľa §83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. súd uložil zhabanie vecí, a to:

- osobné motorové vozidlo BMW 120d ev. č. D. XXXXX. VIN: M., farba: šedá metalíza tmavá
- osobné motorové vozidlo BMW 525d, ev. č. D. XXXXX. VIN: M. čiernej farby.

Podľa § 98 odsek 3 Trestného poriadku súd nariadil zničenie vecí:

-1 ks SIM karta Telecom 894210218052332576.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktorý v písomných dôvodoch odvolania, po tom čo zhrnul právne úvahy prvostupňového súdu, na základe ktorých došlo pri ukladaní trestu jednotlivým obžalovaným k aplikácii mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu v zmysle § 39 ods. 5 Tr. zák. ale aj § 39 ods. 1 Tr. zák. uviedol, že s touto argumentáciou súdu sa nemožno o stotožniť.

Súd napriek tomu, že u obžalovaných videl dôvody na mimoriadne zníženie trestnej sadzby podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona, tento zákonný inštitút nevyužil, hoci s týmto postupom súdu by bolo možné sa stotožniť, vzhľadom k tomu, že všetci obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.06.2025 urobili vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté.

Za žalované trestné činy hrozil obžalovanému B. trest odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov a v prípade obžalovaných H. a A., ktoré sa dopustili dvoch trestných činov, z ktorých jeden bol zločin, došlo v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby, teda v ich prípade bola trestná sadzba u žalovaných trestných činov od 7 do 20 rokov.

V prípade aplikácie postupu podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona by bolo možné všetkým obžalovaným uložiť najnižší možný trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov (4 roky a 8 mesiacov).

Súd však pri ukladaní trest nepostupoval podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona, ale podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, teda všetkým obžalovaným uložil ešte nižšie tresty odňatia slobody, ako sú vyššie naznačené, konkrétne v trvaní 4 rokov. S postupom súdu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona sa nemožno stotožniť, pretože na aplikáciu uvedeného mimoriadneho inštitútu neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a, má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V súvislosti s okolnosťami prípadu súd uviedol, že všetci obžalovaní sa dopúšťali trestnej činnosti v dôsledku vlastnej závislosti od psychoaktívnych látok, pričom prejavili snahu sa liečiť. Tieto okolnosti prípadu v tejto konkrétnej trestnej veci v žiadnom prípade nemožno aplikovať ako výnimočnú okolnosť odôvodňujúcu použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona. Je pravdou, že obžalovaní sú závislí od užívania omamných a psychotropných látok, ale podstata trestnej činnosti spočívala najmä v tom, že obžalovaní odpredávali pervitín iným osobám, teda obchodovali s psychotropnou látkou. Má za to, že predaj pervitínu "nemá nič spoločné" so závislosťou obžalovaných na návykových látkach, práve naopak, obžalovaní svojím protiprávnym konaním "budovali" závislosť na pervitíne u iných osôb. Vo vzťahu k pomerom páchatel'a konštatuje, že súd poukázal aj na rodinné zázemie obžalovaného B., ktorý má maloletého syna, o ktorého sa stará s družkou.

Taktiež na rodinné pomery súd poukázal aj v prípade obžalovanej H., ktorá má rodinné zázemie (trvalý pobyt u starej mamy), má maloletého syna, ktorého starostlivosť a výchovu zabezpečuje. Ďalej súd poukazuje aj na jej mladý vek a nestabilné rodinné prostredie, v ktorom sa vyskytovalo aj užívanie drog. Ku skutočnosti, že obžalovaný B. a obžalovaná H. majú maloleté dieťa, nie je sama osebe takou výnimočnou okolnosťou, ktorá by odôvodňovala aplikáciu postupu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, práve naopak starostlivosť o maloleté dieťa je jednou zo základných, a nie výnimočných, povinností rodičov. Navyše obžalovaný B. sa dopúšťal trestnej činnosti najmenej od začiatku roku 2023 a obžalovaná H. od začiatku roku 2024, teda v čase, keď už v čase páchali trestnú činnosť, mali obaja obžalovaní dieťa a boli povinní sa oňho starať. Ani skutočnosť, že boli rodičmi, im nebránila v páchaní trestnej činnosti.

Relatívne nízky vek obžalovanej Bodnárovej (21 rokov) nemožno subsumovať pod "pomery páchatel'a" podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Vek obžalovanej H. možno v zmysle § 36 písmeno d) s poukázaním na § 127 odsek 2 Trestného zákona len za poľahčujúcu okolnosť. Napokon skutočnosť, že obžalovaná H. v minulosti žila v prostredí, v ktorom sa vyskytovalo užívanie drog, nie je výnimočnou okolnosťou podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Jednak išlo o minulosť, a nie prítomnosť, pričom táto okolnosť ju v žiadnom prípade "neoprávňovala" k páchaniu trestnej činnosti spočívajúcej v predaji drog iným osobám.

Preto navrhuje, aby súd II. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o ich vine a ochranných opatreniach zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovaným nasledovné tresty:

- obž. B. s poukázaním na § 39 odsek 5 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5.5 roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti v trvaní 2 rokov.
- obž. A. s poukázaním na § 39 odsek 5 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5.5 roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia veci, a
- obž. H. s poukázaním na § 39 odsek 5 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia veci.

K dôvodom odvolania prokurátora sa písomne vyjadrili aj obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný A. B. v písomnom vyjadrení uviedol, že konštatovanie prokurátora o nevyužití ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. nie je správne, nakoľko z výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj z jeho odôvodnenia je zrejmé, že súd predmetný zákonný inštitút v prípade obžalovaného aplikoval.

Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona v prípade vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní umožňujúcim znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu maximálne o jednu tretinu treba mať súčasne na pamäti, že tento postup neplatí absolútne, nakoľko ak sú vo veci splnené aj iné dôvody (kumulatívne) pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., potom súd môže znížiť dolnú hranicu výraznejšie.

Súd preto správne vo výmere uloženého trestu zohľadnil všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Trestného zákona, postupoval tak v súlade so zákonom a individualizoval ukladaný trest.

Prokurátor následne vymenoval jednotlivé okolnosti na strane obžalovaného, ktoré viedli súd k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom pri každej jednej okolnosti

prokurátor konštatoval, že nejde o výnimočnú okolnosť, ktorá by odôvodňovala mimoriadne zníženie trestu.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že jednotlivé okolnosti prípadu nie je možné hodnotiť izolovane, ale pomery obžalovaného je treba hodnotiť komplexne, ktoré v súhrne napĺňajú znaky poľahčujúcich okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ako je tomu v predmetnom prípade.

Skutočnosť, že obžalovaný je jediným živiiteľom rodiny a teda, že sa sám stará o viacero osôb ktoré sú na jeho starostlivosť odkázané a bez jeho pomoci hrozí, že jeho rodina bude vystavená vážnej sociálnej núdzi je bezpochyby výnimočnou okolnosťou, na ktorú súd musí pri rozhodovaní o treste prihliadať. Je nutné tiež zdôrazniť, že obžalovaný je otcom štvorročného dieťaťa, ktoré je vo vývojovej fáze a absenciu otca vníma mimoriadne citlivo, ktorá skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania. Je nepochybné, že dlhodobá neprítomnosť obžalovaného môže zanechať nepriaznivé následky na psychický a emocionálny vývin dieťaťa.

Súd tiež správne prihliadol na tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti v dôsledku vlastnej závislosti od psychoaktívnych látok, ktorá skutočnosť vyplýva predovšetkým zo znaleckých posudkov znalkyne MUDr. Mitrikovej Kmečovej.

Podľa názoru prokurátora tieto okolnosti prípadu v žiadnom prípade nemožno aplikovať ako výnimočnú okolnosť odôvodňujúcu použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože podstata trestnej činnosti spočívala najmä v tom, že obžalovaní odpredávali pervitín iným osobám, teda obchodovali s psychotropnou látkou.

Prokurátor nesprávne zamieňa „podstatu skutku“ so „spôsobom a príčinami jeho spáchania“. Závislosť obžalovaného od psychoaktívnych látok má zásadný význam pri posudzovaní jeho motivácie - obžalovaný nejednal s cieľom dosiahnuť majetkový prospech ako klasický diler, ale konal primárne v snahe zabezpečiť si látku, od ktorej bol závislý. Ide teda o kompulzívne správanie vyvolané chorobnou závislosťou, čo je medicínsky a právne relevantná okolnosť.

U osôb trpiacich závislosťou je bezpochyby vhodnejší a primeranejší prístup zameraný na liečenie a sociálnu reintegráciu a nie ukladanie exemplárnych trestov ako v predmetnom prípade navrhuje prokurátor. Ukladanie rovnakých trestov profesionálnym dílerom a závislým osobám v ťažkej životnej situácii odporuje zásade spravodlivosti a proporcionality pri ukladaní trestu.

Nie je tiež bez významu, že obžalovaný je kladne hodnotený aj z ÚVV a teda vo väzenskom prostredí jednoznačne preukázal schopnosť rešpektovať normy, z čoho plynie záver, že dostatočný nápravný účinok na obžalovaného bude mať aj trest odňatia slobody v nižšej výmere.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti súd aplikoval v prípade obžalovaného mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom podľa § 39 ods. ods. 3 písm. d) mohol znížiť trest odňatia slobody až na dva roky a uložiť trest s podmieneným odkladom.

Súd však uložil trest nepodmienečný vo výmere 4 rokov, nakoľko postupoval v súlade so zásadami pri ukladaní trestu, prihliadol na vzájomnú vyváženosť princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 05.06.2025, sp.zn. 4T/19/2025 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaná C. A. v písomnom vyjadrení uviedla, že trest uložený prvostupňovým súdom je postačujúci na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie, pričom dostatočne zabezpečí prevýchovu obžalovanej. Taktiež trest spĺňa svoj výchovný účel a je uložený v súlade so zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí náležite odôvodnil, prečo pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa ustanovení § 39 ods. 1 a ods. 5 Trestného zákona a s týmto jeho rozhodnutím sa plne stotožňuje.

Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora voči rozsudku Mestského súdu Košice, sp. zn. 4T/19/2025, zo dňa 5.6.2025 vo vzťahu k nej zamietol.

Obžalovaná C. H. v písomnom vyjadrení uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny. Uložený podmienkový trest súd náležitým spôsobom odôvodnil

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v odôvodnení rozsudku zo dňa 16.4.2013 sp. zn. 4 To 2/2013 podrobne zaoberal primeranosťou trestu a vyslovil aj nasledovné všeobecne použiteľné právne závery podľa ktorých pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu sa uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií.

Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu.

Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchateľ zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchateľ trest považuje za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám osebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin.

K svojim pomerom uviedla, že keď mala 4 roky, jej mama odišla na nákup a nevrátila sa domov, bola mimo 6 rokov, vychovávala ju babka, keď mala 11 rokov, mama sa vrátila domov aj s partnerom, ktorý užíval drogy, odvtedy žila v prostredí, kde sa užívali drogy, čo formovalo jej neskorší vývoj, podľašla vplyvu prostredia, v ktorom žila a sama začala drogy užívať. Je však v mladom veku a toto trestné stíhanie a trest, ktorý bude vykonávať, by mal byť pre ňu riadnym životným poučením.

Pred súdom obžalovaná sľubovala, že bude viesť riadny život bez drog a bude sa venovať maloletému synovi. Uložený podmienkový trest je pre ňu príležitosťou, aby slová premenila v činy.

S poukazom na vyššie uvedené obžalovaná navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na podklade odvolania prokurátora, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie je z časti dôvodné, pričom súd zistil aj ďalšie pochybenia zo strany mestského súdu pri ukladaní trestu.

Vina obžalovaných bola vyslovená na základe prijatého vyhlásenia obžalovaných o vine v zmysle § 258 ods. 7, 8 Tr. por.. Z uvedeného dôvodu mestský súd rozhodol, že dokazovanie k priznanému skutku vykonávať nebude a vykonal dokazovanie len k výroku o treste a ochranných opatrení. Po vykonaní dokazovania v tomto rozsahu, mestský súd uložil obžalovaným napadnuté tresty.

Preskúmaním spisového materiálu a podaného odvolania má odvolací súd za to, že mestský súd vykonal na hlavnom pojednávaní zákonné dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd preskúmal uložené tresty z pohľadu odvolacej argumentácie prokurátora, ako aj vyjadrení obžalovaných a dospel k záveru, že je nepochybné, že vo vzťahu ku všetkým obžalovaným súd aplikoval mimoriadne zníženie trestu to cez aplikáciu § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) a zároveň aj v zmysle ods. 5 Tr. zák.. Teda nepochybné došlo k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to jednak z dôvodu prijatého vyhlásenia o vine obžalovaných a takisto aj z dôvodu, že mestský súd vzhliadol v posudzovanom prípade u jednotlivých obžalovaných aj mimoriadne okolností v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., čo mu umožňovalo znížiť konkrétnu výmeru trestu u obžalovaných ešte viac ako to ustanovuje § 39 ods. 5 Tr. zák. a to až po hranicu uvedenú v § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák.. Preto pokiaľ prokurátor namieta, že súd napriek splneniu zákonných podmienok nevyužil možnosť znížovania trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., nie je to celkom tak, pretože ako to uvádza aj obžalovaný B.

vo svojom vyjadrení, z napadnutého výroku o treste ako aj z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že k použitiu daného ustanovenia došlo, avšak použitie tohto ustanovenia bolo akoby „opticky prekryté“ aplikáciou § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorou súd prvého stupňa dosiahol väčšie zníženie trestu, v dôsledku čoho aplikácia § 39 ods. 5 Tr. zák. akoby zanikla v rámci väčšieho znižovania trestu a preto nemusí dostatočne jasne zreteľná na prvý pohľad.

Prokurátor v podstate namieta splnenie podmienok použitia § 39 ods. 1 Tr. zák.. V tomto smere správne poukazuje presne na tie úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa riadil pri posudzovaní možnosti aplikácie tohto ustanovenia Trestného zákona, pričom voči ním vznáša relevantné výhrady, s ktorými sa odvolací súd, po dôslednom preskúmaní, stotožnil v celom rozsahu.

Závislosť na návykovej látke samozrejme môže byť príčinou, ktorá núti a doháňa užívateľa k obchodovaniu s návykovými látkami, avšak ako nevyhnutný prostriedok na to, aby si takýto závislý páchatel dokázal obstaráť prostriedky na zabezpečenie ďalšej dávky návykovej látky. Súd by pripustil takýto podstatný význam závislosti u páchatela len v prípade, ak by páchatel vykazoval skutočne silnú závislosť na návykovej látke, v dôsledku čoho, by sa celá jeho životná aktivita zameriavala len na obstaranie určitého množstva návykovej látky, z ktorého by časť použil priamo na svoju okamžitú krátkodobú potrebu a zvyšok by predával, za účelom získania prostriedkov na nákup ďalšieho množstva návykovej látky, z ktorej by znova časť použil na svoju aktuálnu potrebu a zvyšok by ďalej predával a v tomto kruhu by bol zacyklený, čo by sa prejavilo okrem iného aj v tom, že by žil v zanedbaných sociálnych a hygienických pomeroch. Teda jednoducho povedané bol by otrokom svojej závislosti. V takomto prípade, by na takúto závislosť pochopiteľne bolo dôvodné prihliadať a hypoteticky by v závislosti od osobitosti konkrétneho prípadu bolo možné danú skutočnosť posúdiť trebárs aj ako okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak v predmetnej veci nepochybne o takýto prípad nejde. Závislá osoba, ktorá je nútená predávať návykovú látku z dôvodu svojej závislosti podľa názoru súdu si nemusí nahromadiť 64,93 g pervitínu, nebude užívať vozidlo BMW a disponovať hotovosťou cez 3000,- €. Rovnako tak aj zariadenie obydľí, kde boli realizované domové prehliadky nasvedčuje skôr, že skutočným motívom obchodovania s návykovou látkou bola jednoducho zisťným motívom a obstarávanie si zdroja príjmov na živobytie. Obžalovaní dokázali rozpracovať po dlhšiu dobu pomerne rozsiahlu trestnú činnosť, čo vyžaduje nepochybne isté osobnostné predpoklady a na druhej strane nedokázali vyriešiť svoju závislosť vyhľadáním odbornej pomoci, ale radšej páchali trestnú činnosť, aby mohli uspokojiť svoju závislosť.

Na základe uvedeného závislosť obžalovaných nie je takou skutočnosťou, ktorá by ospravedlňovala ich trestnú činnosť a mohla byť zohľadňovaná pri určovaní výmery trestu v rámci trestnej sadzby zákonom ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona a už vôbec nie ako okolnosť, ktorá by odôvodňovala mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V opačnom prípade by sa podporovalo zneužívanie návykových látok a motivovalo k ich zneužívaniu, z čoho by profitovali tie osoby, ktoré viac zneužívajú návykovú látku oproti tým, čo by ju zneužívali menej. V rovnakom duchu zaujal názor aj najvyšší súd v čase, keď sa pri posudzovaní trestnosti činu vychádzalo z obvyklej jednorazovej dávky drogy, kedy sa namietalo že pri silnejších konzumentoch treba vychádzať z toho, že ich obvyklá jednorazová dávka je vyššia, ako u menej závislých konzumentoch a teda po tomto zohľadnení sa malo dospieť v menšiemu množstve dávok, čo najvyšší súd odmietol.

Pokiaľ ide o starostlivosť o maloleté dieťa, či postavenie páchatela ako samoživiteľa rodiny, tieto skutočnosti rovnako nie sú v zmysle ustálenej súdnej praxe mimoriadnou okolnosťou v rámci pomerov páchatela, pre ktorú by bolo možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák..

Preto sa odvolací súd nestotožnil s úvahami mestského súdu o možnosti uplatnenia mimoriadneho znižovania trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu ku obžalovanému B. a obžalovanej A. a z tohto dôvodu musel napadnuté výroky o treste vo vzťahu k menovaným obžalovaným zrušiť.

Pokiaľ ide o obžalovanú H. tu bola situácia pre súd trochu komplikovanejšia. Súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že starostlivosť páchatela o dieťa, vyslovene zlé rodinné a sociálne pomery, z ktorých páchatel pochádza, vyrastanie v prostredí, v ktorom sa užívajú návykové látky a vek páchatela v blízkom veku mladistvého nie sú samo o sebe okolnosťami, ktoré by bolo možné považovať za tak mimoriadne, aby odôvodňovali aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák.. Na verejnom zasadnutí senátu krajského

súdu sa zúčastnila matka obžalovanej, ktorá sa podľa vyjadrenia obžalovanej nachádza v procese liečby pre ťažkú chorobu. Uvedené viedlo súd k úvahám, že nepodmienečný trest odňatia slobody v konečnom dôsledku citeľnejšie zasiahne rodinného príslušníka než samotnú obžalovanú, nakoľko jej pobytom vo výkone trestu sa znemožní matke a dcére prežívať spoločné chvíle a tento čas sa už nemusí dať dobehnúť a vynahradiť si vzájomnú blízkosť. Preto sa súd rozhodol - zdravotný stav matky, závislosť obžalovanej, jej záujem sa liečiť, prostredie, z ktorého pochádza, to že má dieťa a že ide skutočne o osobu na začiatku života, ktorá doposiaľ nebola trestaná a teda je ešte ďalej formovateľná, ako aj vzhľadom na 11 mesačný pobyt vo väzbe - vyhodnotiť v ich súhrnne ako väčšie množstvo tak osobitných okolností, ktoré napokon z ľudského hľadiska viedli k dôvodnosti mimoriadneho znižovania trestu spôsobom, ako to v skutočnosti aj učinil mestský súd. Preto vo vzťahu k obžalovanej H. napokon odvolací súd dospel k záveru o správnosti a primeranosti aj podmieneného trestu, ktorý je koniec koncov relatívne aj dosť prísny, ak si uvedomíme, že v zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. najnižšou výmerou by mohlo byť až 2 roky. Rovnako tak skúšobná doba v maximálnej dĺžke spoločne s obmedzeniami a ústavným ochranným liečením prispievajú k prísnosti celkového trestu a vytvárajú dôvodné predpoklady pre naplnenie účelu trestu a pozitívnu prognózu vedenia ďalšieho riadneho života.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora vo vzťahu ku obžalovanej H. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vzťahu k obžalovanému B. prvostupňový súd venoval nedostatočnú pozornosť jeho predchádzajúcemu odsúdeniu a okamihu dokonania stíhaného skutku, v dôsledku čoho bol nesprávne ukladaný súhrnný trest.

Vyššie uvedené skutočnosti, vo vzťahu ku obžalovanému B. a obžalovanej A. viedli k zrušeniu napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a vo vzťahu ku obžalovanému B. aj pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, ktorý bol ukladaný z dôvodu jeho predchádzajúceho uloženia v rámci trestu, ktorý bol z dôvodu ukladania súhrnného trestu zrušovaný. C. za predpokladu, že ak by bol súhrnný trest ukladaný obžalovanému správne, mal byť obžalovanému popri treste zákazu činnosti ukladaný aj peňažný trest a to z rovnakého dôvodu, ako to bolo vo vzťahu ku trestu zákazu činnosti.

Keďže mestský súd vyčerpávajúco objasnil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o treste, mohol odvolací súd rozhodnúť sám bez zrušenia a vrátenia veci mestskému súdu.

U obžalovaného B. bolo prijaté vyhlásenie o vine za skutok právne kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písmena a) Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 7 – 15 rokov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného, ako aj z oboznámených pripojených spisov Mestského súdu Košice sp. zn. 31T/18/2024 a 6T/31/2024 vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 6T/31/2024 zo dňa 25.9.2024, za skutok zo dňa 14.7.2023, právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. na súhrnný peňažný trest vo výške 2.000,- €, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a trest zákazu činnosti vo výmere 2 rokov, ktorým sa zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 31T/18/2024 zo dňa 13.9.2024 uložený za zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený peňažný trest vo výške 1.500 € a náhradný trest vo výmere 12 mesiacov. Vychádzajúc zo skutku, ku ktorému bola vyhlásená vina môžeme konštatovať, že tento je časovo vymedzený do dňa 21.10.2024, kedy došlo k zaisteniu obžalovaných. Uvedený okamih je teda momentom, do ktorého bola predmetná trestná činnosť páchaná a týmto okamihom bol odstránený protiprávny stav a dokonáný skutok. Teda stíhaný skutok bol páchaný po určitú dobu a koniec tejto doby je po tom, čo už bol obžalovanému v inej trestnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť, v dôsledku čoho je vylúčený súbeh trestných činov, pretože obžalovaný páchal skutok ešte aj potom, čo boli vyhlásené vyššie citované rozsudky.

Súd preto pri ukladaní trestu v tejto veci vychádzal zo sadzby 7 až 15 rokov a ukladal samostatný trest. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatoval u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznal a skutok úprimne oľutoval. Na druhej strane súd nezistil žiadnu

príťažujúcu okolnosť a to ani v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a ani neupravoval trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. teda z dôvodu opätovného spáchania zločinu, nakoľko táto skutočnosť mala byť zohľadnená pri právnej kvalifikácii skutku, teda ako § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák., presne tak, ako to bolo u obžalovanej A.. Súd preto vychádzal z neupravenej trestnej sadzby 7 – 15 rokov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pokiaľ ide o spôsob spáchania trestného činu a jeho následok odvolací súd konštatuje, že ide o spoločensky závažnú činnosť, ohrozujúcu významne chránené spoločenské vzťahy, ktorej typologická závažnosť bola zvyšovaná osobitnými kvalifikačným znakom v podobe závažnejšieho spôsobu konania, keďže skutok bol páchaný po dlhší čas. Z konania obžalovaného je zrejmá jeho úmyselná forma konania v podobe priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., čo je závažnejšia forma zavinenia než nebanlivosť. U obžalovaného bola nepochybne preukázaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, čo vytvorilo priestor pre úvahy na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu v zmysle § 39 ods. 5 Tr. zák.. Závislosť obžalovaného na návykovej látke, ktorá bola nepochybne preukázaná znaleckými závermi MUDr. Mitrikovej Kmečovej, jeho kritický postoj k užívaniu návykovej látky, verbalizovaná snaha o liečbu, ako aj jeho záujem o maloletého syna a pozitívne hodnotenie správania obžalovaného počas výkonu väzby viedli súd k záveru o dôvodnosti zníženia výmery trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu, teda pod 7 rokov, čo v danom prípade predstavuje výmeru 56 mesiacov t. j. 4 roky a 8 mesiacov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel senát k záveru o nutnosti ukladania trestu odňatia slobody bez aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák. a zároveň súd nebol presvedčený o potrebe ukladania tak prísneho trestu, ako sa to domáhal prokurátor. Vychádzajúc z § 34 Tr. zák. považoval súd za primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici mimoriadne znižovaného trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. a preto vymeral trest vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov.

Keďže obžalovaný pred spáchaním stíhaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest v dostatočnej miere ochráni spoločnosť pred obžalovaným a najmä bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby viedol riadny život a tiež odradí iných páchatel'ov od páchania takejto trestnej činnosti.

Kritický postoj obžalovaného k jeho trestnému činu, ktorý vyjadril svojim vyhlásením o vine, uložené ochranné liečenie ústavnou formou, ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov, ktorý bude vykonávať po vykonaní trestu odňatia slobody odôvodňuje predpoklad pozitívnej prognózy do budúcnosti.

U obžalovanej A. je situácia trochu iná, nakoľko bolo prijaté vyhlásenie o vine za dva skutky právne kvalifikované ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a prečin nedovoleného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., teda ide o dva úmyselné skutky, z ktorých jeden je zločin a druhý je prečin, čo bolo dôvodom pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, od. 2 Tr. zák., teda asperovaného trestu.

Vychádzajúc zo zásad pre trestanie súbehu najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov je zločin podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., za ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu 7 – 15 rokov. Keďže je nutné aplikovať asperačnú zásadu po jej použití súd dostal sadzbu 7 – 20 rokov.

Na základe vykonaného dokazovania súd konštatoval u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznala a skutok úprimne oľutovala. Na druhej strane súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť a to ani v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko spáchanie dvoch trestných činov sa prejavilo v použití asperačnej zásady a rovnako súd ani neupravoval trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., teda z dôvodu opätovného spáchania zločinu, nakoľko táto skutočnosť bola zohľadnená pri právnej kvalifikácii skutku, teda ako § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák..

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pokiaľ ide o spôsob spáchania trestného činu a jeho následok odvolací súd konštatuje,

že ide o spoločensky závažnú činnosť, ohrozujúcu významne chránené spoločenské vzťahy, ktorej typologická závažnosť bola zvyšovaná osobitnými kvalifikačným znakom v podobe závažnejšieho spôsobu konania, keďže skutok bol páchaný po dlhší čas a tiež tým, že obžalovaná už bola odsúdená za taký čin. Z konania obžalovanej je zrejmá jej úmyselná forma konania v podobe priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., čo je závažnejšia forma zavinenia než nedbanlivosť. U obžalovanej bola nepochybne preukázaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala. Obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, čo vytvorilo priestor pre úvahy na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu v zmysle § 39 ods. 5 Tr. zák.. Závislosť obžalovanej na návykovej látke, ktorá bola nepochybne preukázaná znaleckými závermi MUDr. Mitrikovej Kmečovej, jej kritický postoj k užívaniu návykovej látky, verbalizovaná snaha o liečbu, ako aj pozitívne hodnotenie správania obžalovanej počas výkonu väzby, kde dostala aj disciplinárnu odmenu viedli súd k záveru o dôvodnosti zníženia výmery trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu, teda pod 7 rokov, čo v danom prípade predstavuje výmeru 56 mesiacov t.j. 4 roky a 8 mesiacov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel senát k záveru o nutnosti ukladania trestu odňatia slobody bez aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák. a zároveň súd nebol presvedčený o potrebe ukladania tak prísneho trestu, ako sa to domáhal prokurátor. Vychádzajúc z § 34 Tr. zák. považoval súd za primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici mimoriadne znižovaného trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. a preto vymeral trest vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. Výmera je rovnaká ako u obžalovaného B., hoci obžalovaná nemá dieťa, o ktoré by sa starala, avšak takáto výmera trestu má zohľadniť jej disciplinárnu odmenu a motivovať ju k pokračovaniu prevýchovy v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaná pred spáchaním stíhaných skutkov už bola vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin súd zaradil obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest v dostatočnej miere ochráni spoločnosť pred obžalovanou a najmä bude výchovne pôsobiť na obžalovanú, aby viedla riadny život a tiež odradí iných páchatel'ov od páchania takejto trestnej činnosti.

Kritický postoj obžalovanej k jeho trestnému činu, ktorú vyjadrila svojim vyhlásením o vine, uložené ochranné liečenie ústavnou formou, ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov, ktorý bude vykonávať po vykonaní trestu odňatia slobody odôvodňuje predpoklad pozitívnej prognózy do budúcnosti.

To boli dôvody, pre ktoré sa rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.